

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7485/2021
14.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Тијана Комазец, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Обрад Поповац, адвокат из ..., ради раскида уговора о доживотном издржавању, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 280/21 од 23.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 14.04.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 280/21 од 23.04.2021. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви парничних странака за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 1103/16 од 07.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се раскине уговор о доживотном издржавању закључен између ВВ, као примаоца издржавања и туженог ББ, као даваоца издржавања, закључен пред Првим основним судом у Београду под бројем РЗ – 398/10 дана 17.02.2010. године, због неизвршавања обавеза туженог. Ставом другим изреке, одбијен је предлог тужиоца којим је тражио да се туженом забрани да отуђи, односно оптерети непокретност, трособан стан број ..., површине 95м², на трећем спрату стамбене зграде у ..., у улици ... број ... на кат. парцели ... КО ..., уписаном у лн. бр. ... КО ..., те да се наложи Републичком геодетском заводу да изврши упис забележбе забране отуђења и оптерећења наведеног стана, која ће трајати до правноснажног окончања поступка. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом плати трошкове парничног поступка у износу од 419.250,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 280/21 од 23.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 1103/16 од 07.10.2020. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију, са захтевом за накнаду трошкова поводом одговора.

Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиоца дозвољена сагласно одредби из члана 403. став 3. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20).

Испитујући правилност побијане пресуде на основу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је као давалац издржавања закључио уговор о доживотном издржавању са сада пок. ВВ, као примаоцем издржавања, оверен пред Првим основним судом у Београду дана 17.02.2010. године под РЗ – 398/10. Чланом 1. уговора тужени се обавезао да ће доживотно издржавати примаоца издржавања, а нарочито да ће се старати о благовременом измирењу свих уобичајених режија које доспевају на име примаоца издржавања, као што су плаћање утрошка електричне енергије, утрошка воде, накнаде за испоруку топлотне енергије, накнаде за коришћење телефона, комуналне накнаде, о одржавању уредности у домаћинству примаоца издржавања, да примаоцу издржавања обезбеђује редовну и квалитетну исхрану, чисту и уредну одећу и обућу и друго, да примаоца издржавања у случају невоље и болести помогне, да јој пружи сву потребну помоћ, пажњу, негу, заштиту, као и да јој омогући лечење код свих здравствених установа, те да примаоца издржавања по њеној смрти сахрани према верским и месним обичајима. Према члану 2. прималац издржавања ће у знак захвалности за пружене услуге, после своје смрти на даваоца издржавања пренети право својине на троипособном стану површине 95м² на трећем спрату зграде у улици ... број ... у ..., као и право својине на свим покретним стварима које се затекну у описаном стану у тренутку смрти. Прималац издржавања је преминула 10.02.2016. године без тестаментa, а од законских наследника је оставила сина, тужиоца АА. Тужени као давалац издржавања је у време закључења уговора имао 20 година, био је запослен, обављао је повремене послове. Тужени је извршавао уговором преузете обавезе, плаћао је трошкове комуналних услуга, бринуо се о здрављу своје покојне баке, водио је код лекара, прибављао јој лекове и омогућавао лечење у приватним здравственим установама када се разболела од рака панкреаса, водио је на прегледе ултразвуком, одлазио у набавку хране и након смрти учествовао у плаћању трошкова сахране за гробно место на коме је право коришћења имао тужилац.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одбио тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се раскине уговор о доживотном издржавању због неиспуњавања уговорних обавеза, закључивши да нису испуњени услови за раскид предвиђени одредбом члана 124. Закона о облигационим односима.

Другостепени суд је одбио као неосновану жалбу тужиоца, прихватајући у свему као јасне и аргументоване разлоге првостепеног суда, оценивши да је првостепени суд правилно утврдио да је тужени извршавао све обавезе у вези са

старањем и бригом о примаоцу издржавања, преузете предметним уговором о доживотном издржавању.

Правилно су нижестепени судови применили материјално право доносиоци побијану одлуку, правилно закључивши да нису испуњени услови за раскид уговора о доживотном издржавању предвиђени одредбом члана 124. Закона о облигационим односима.

По оцени Врховног касационог суда неосновано се ревизијским наводима указује на погрешну оцену доказа и погрешну примену материјалног права. Другостепени суд је оценио све изведене доказе и своју оцену тих доказа образложио. Слободна оцена доказа значи вредновање доказа на основу којих суд по свом уверењу, на основу савесне и брижљиве оцене свих доказа засебно и свих доказа као целине, те на основу резултата целокупног поступка, одређује које ће чињенице узети као доказане. Наиме, другостепени суд је детаљно образложио главне жалбене наводе и закључио да је првостепени суд правилно нашао да не постоје разлози за раскид уговора о доживотном издржавању.

Супротно наводима ревизије тужиоца, нижестепени судови су правилно применили материјално право, имајући у виду да је уговор о доживотном издржавању двострано теретни формални уговор са трајним престајама даваоца издржавања, да са аспекта примаоца издржавања, поред материјалног издржавања циљ закључења овог уговора су потребе за свакодневном бригом, старањем и пажњом од стране трећег лица, коју само старост примаоца издржавања по себи носи, због чега је обавеза даваоца издржавања двострука. Прва је материјалне природе у циљу снабдевања примаоца стварима потребним за живот, док друга врста обавезе подразумева старање и бригу о примаочевој личности и читав низ личних услуга које су условљене социјалном и културним потребама и начином живота примаоца издржавања. Тужени је све обавезе из уговора о доживотном издржавању, како материјалне, тако и моралне природе у потпуности испунио, због чега није ни било услова за тражени раскид поменутог уговора.

Ни осталим наводима ревизије које је Врховни касациони суд такође ценио, не доводи се у сумњу правилност побијане одлуке, због чега их посебно није ни образлагао.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Тужилац у ревизијском поступку није успео, због чега му не припадају трошкови састава ревизије и таксе у смислу члана 165. ЗПП, док захтев туженог за накнаду трошкова на име састава одговора на ревизију и таксе, такође није основан у смислу члана 154. став 1. ЗПП, јер се не ради о трошковима потребним за вођење ове парнице.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић